

For Kysthospitalernes Vedkommende synes det ligeledes ønskeligt, at der fastsættes en særlig Takst for Voksne paa Grund af den kostbare Lysbehandling og det store Plejepersonale, der bliver nødvendigt. Det er foreslaaet, at der ydes Statsstøtte til Lægehjælp, Sygepleje, Lysbehandling, Medicin og Forbindstoffer til Patienter, der giver Møde paa Anstalten, uden at Indlæggelse finder Sted. Saadan Behandling egner sig ikke for Patienter med Tuberkulose i Lunge og Strubehoved, idet den navnlig ikke sikrer mod Smittefare fra disse Patienter, men vil sikkert i visse Tilfælde af Lupus og kirurgisk Tuberkulose, hvor Smittefare lettere kan ophæves, kunne give gode Resultater.

Det antages, at Udgiften bliver en Del større paa Plejehjem end paa Rekonvalescenthjem og Rekreativshjem. For at opmuntre til Indretning af Anstalter af den sidstnævnte Art har man dog ikke ment at burde gøre en større Forskel paa Taksterne end den i Forslaget angivne.

Som Bilag medfølger en Fortegnelse over samtlige Tuberkuloseanstalter, hvortil der hidtil har været givet Bevilling.

ad §§ 4 og 5.

Ændringerne er redaktionelle.

ad § 6.

Ændringerne i Forslagets § 3 har medført tilsvarende Ændringer i denne Paragraf.

For saa vidt angaar Maksimalkilskudet til Patienter paa Plejehjem, har man under Hensyn til, hvad der fra andre Sider er anset passende som tilsvarende Tilskud til Plejehjem for kronisk syge, ment, at der burde ske en lignende Lempelse som i Loven af 10. Maj 1912 i den ellers almindelige $\frac{3}{4}$ Beregning paa Grund af disse Hjems særlige Karakter.

ad § 7.

Der har hidtil været givet Patienter, til hvilke der ydes Tilskud af Statskassen, Fortrinsret til Optagelse paa de i Lovens §§ 2 og 4 nævnte Anstalter, men dette har efter Sundhedsstyrelsens Mening virket ret haardt overfor visse Dele af Befolkningen, hvis Indtægter ikke tillod dem at indlægge sig paa de private Sanatorier, idet navnlig Børnene ofte derved er blevet afskaarne fra at komme under Behandling.

At indføre forskellige Grupper af fortrinsherettede synes paa den anden Side uheldigt og er sikkert ikke nødvendigt, da Faren for, at de mere bemidlede skal be-

nytte disse Anstalter i nogen videre Grad, maa anses for overordentlig ringe.

Det vil derfor efter Justitsministeriets Formening være rettest, at der gives alle Patienter samme Adgang til at underkaste sig Behandling paa de heromhandlede Anstalter, ligesom den nu foreslaaede Ensartethed ogsaa af den Grund maa betragtes som formaalstjenlig, at man lejlighedsvis har bragt i Erfaring, at Loven paa dette Punkt er bleven fortolket forskelligt, idet man nogle Steder har set overvejende paa de sundhedsmæssige Krav, medens man andetsteds har fulgt Bestemmelsens Ordlyd nøje.

ad § 8.

Uforandret.

ad § 9.

Denne Bestemmelse er optaget paa Sundhedsstyrelsens Henstilling. Det er anset rettest at gøre det til en Betingelse for Bestemmelsens Anvendelse, at Patienten skal behandles for en Sygdom, der staar i Forbindelse med den paagældende tuberkuløse Lidelse. Endvidere har man for ikke at paaføre Kommunerne Udgifter til Behandlinger, som Tuberkuloseanstalterne forudsættes at skulle yde for den fastsatte Betaling, foreslaaet, at det i Loven udtrykkelig udtales, at den særlige Behandling, der nødvendiggor Patientens Overflytning til et andet Sygehus eller en anden Sygehusafdeling, ikke maa være et Led i den Kúr, som den paagældende Tuberkuloseanstalt bør kunne yde.

ad § 10.

Svarer til Lovens § 9. Ved den foreslaaede Ændring har man tilsigtet at opheve den Inkonsekvens, der fremkom, naar en Patient paa Grund af bevislig Pladsmangel paa den statsanerkendte Tuberkuloseanstalt blev indlagt paa almindeligt Sygehus, idet Udgiften ved Opholdet paa Sygehuset blev Fattighjælp for Patienten, hvis den paagældende ikke betalte, medens Hjælp, der under Forsørgerens Sygdom ydedes Familien, efter Loven ikke var Fattighjælp.

ad § 11.

Svarer til Lovens § 10. Uforandret.

ad § 12.

Svarer til Lovens § 11.

De her omhandlede Institutioner er kendt under Benævnelsen Tuberkulosestationer, og man har derfor foreslaaet denne